

WYROK
z dnia 16 maja 2013 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Packo

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2013 r., w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 25 kwietnia 2013 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia

**ELEKTROTIM S.A ul. Stargardzka 8, 54-156 Wrocław oraz
ZEUS S.A. ul. Obrońców Westerplatte 1, 83-000 Pruszcz Gdański**

w postępowaniu prowadzonym przez

Stołeczny Zarząd Infrastruktury AI. Jerozolimskie 97, 00-909 Warszawa

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia **Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EBUD Przemysłówka Sp. z o.o. ul. Biskupińska 11, 85-375 Bydgoszcz oraz MAXTO Sp. z o.o. S.K.A. ul. Puławska 303, 02-785 Warszawa** zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego

orzeka:

- 1. uwzględnia odwołanie i nakazuje zamawiającemu unieważnienie czynności unieważnienia postępowania i kontynuowanie postępowania zgodnie z procedurą wynikającą z ustawy Prawo zamówień publicznych,**
- 2. kosztami postępowania obciąża Stołeczny Zarząd Infrastruktury AI. Jerozolimskie 97, 00-909 Warszawa i:**

- 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia ELEKTROTIM S.A ul. Stargardzka 8, 54-156 Wrocław oraz ZEUS S.A. ul. Obrońców Westerplatte 1, 83-000 Pruszcz Gdański tytułem wpisu od odwołania,**
- 2.2. zasądza od Stołecznego Zarządu Infrastruktury Al. Jerozolimskie 97, 00-909 Warszawa na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia ELEKTROTIM S.A ul. Stargardzka 8, 54-156 Wrocław oraz ZEUS S.A. ul. Obrońców Westerplatte 1, 83-000 Pruszcz Gdański kwotę 23 600 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu i wynagrodzenia pełnomocnika.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

U z a s a d n i e n i e

Zamawiający – Stołeczny Zarząd Infrastruktury z siedzibą w Warszawie prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na budowę nowego budynku hangaru na lotnisku Warszawa-Okęcie na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), w trybie przetargu ograniczonego.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 28 września 2012 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2012/S 187-307412, a wartość zamówienia jest większa niż kwoty określone na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W postępowaniu złożono 4 oferty: wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Elektrotim S.A. i Zeus S.A. (odwołujący) z ceną 45.995.850,00 zł, wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia HM Zakład Ogólnobudowlany H..... M..... i VIDOM H..... G..... z ceną 37.617.147,40 zł, Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EBUD – Przemysłówka Sp. z o.o. z ceną 42.433.739,27 zł oraz Skanska S.A. z ceną 33.933.189,93 zł.

25 marca 2013 r. zamawiający poinformował wykonawców, że za najkorzystniejszą uznano ofertę złożoną przez Skanska S.A., a oferty wykonawców HM Zakład Ogólnobudowlany H..... M..... i VIDOM H..... G..... oraz Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EBUD – Przemysłówka Sp. z o.o. zostały odrzucone na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych ze względu na błędnie sporządzone kosztorysy ofertowe.

Następnie 28 marca 2013 r. zamawiający informował wykonawców, iż w związku z koniecznością ponownej szczegółowej weryfikacji kosztorysów ofertowych anuluje wyniki przetargu.

16 kwietnia 2013 r. zamawiający powiadomił wykonawców o unieważnieniu postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż po weryfikacji kosztorysów ofertowych okazało się, że istnieją zbyt duże rozbieżności między dokumentacją techniczną a przedmiarami robót i wyjaśnieniami do specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

25 kwietnia 2013 r. odwołujący – wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Elektrotim S.A. i Zeus S.A. wniósł odwołanie zarzucając zamawiającemu naruszenie ustawy Prawo zamówień publicznych w zakresie:

1. art. 93 ust. 1 pkt 7 poprzez unieważnienie postępowania, mimo że nie zachodzą przesłanki do jego unieważnienia,
2. art. 2 pkt 5 oraz art. 91 ust. 1 poprzez brak wyboru najkorzystniejszej oferty,
3. art. 7 ust. 1, gdyż przygotowanie i przeprowadzenie postępowania powoduje niezachowanie zasad uczciwej konkurencji oraz nierówne traktowanie wykonawców,
4. art. 146 poprzez unieważnienie postępowania, które nie spełnia ustawowych przesłanek stanowiących podstawę unieważnienia postępowania,
5. art. 93 ust. 3 poprzez brak uzasadnienia unieważnienie postępowania mimo istnienia takiego obowiązku.

W uzasadnieniu odwołujący wskazał, iż brak jest podstawy do unieważnienia postępowania. Postępowanie zmierzać powinno do zawarcia umowy o zamówienie publiczne, a unieważnienie postępowania jest działaniem wyjątkowym, do zaistnienia którego niezbędnych jest szereg czynników, które w niniejszym postępowaniu nie miały miejsca. Zamawiający w uzasadnieniu unieważnienia nie wskazał, o jakie kosztorysy ofertowe chodzi oraz kosztorysy których wykonawców są niezgodne ze specyfikacją techniczną i przedmiarami robót. W przetargu pozostało dwóch wykonawców, których oferty nie zostały odrzucone, cena żadnego z wykonawców nie przekracza kwoty przeznaczonej na wykonanie zamówienia publicznego, zamawiający nie przeprowadził żadnych wyjaśnień w stosunku do oferty odwołującego i nie zostały wskazane żadne zarzuty stanowiące podstawę do odrzucenia tej oferty.

Na etapie wyboru oferty zamawiający nie stwierdził wad postępowania, lecz dokonał wyboru oferty, a następnie bez badania pozostałych ofert oraz bez wyjaśnień unieważnił postępowanie. Nastąpiło więc naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ na wynik postępowania.

Odwołujący wniósł o unieważnienie czynności unieważnienia postępowania, powtórzenie czynności oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu oraz wyboru oferty spełniającej warunki specyfikacji istotnych warunków zamówienia spośród nieodrzuconych ofert na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W odpowiedzi zamawiający wniósł o oddalenie odwołania jako wniesionego przez podmiot nie mający interesu w uzyskaniu zamówienia, ewentualnie o jego oddalenie jako bezzasadnego.

Zamawiający wskazał, że decyzja o wyborze najkorzystniejszej oferty stała się decyzją „prawomocną” z uwagi na fakt, iż w terminie do wniesienia odwołania nie zostało złożone takie odwołanie przez któregokolwiek z uczestników postępowania. Następnie 16 kwietnia 2013 r. zamawiający poinformował wykonawców o unieważnieniu postępowania w oparciu

o art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego jako uzasadnienie faktyczne podając, iż po weryfikacji kosztorysów ofertowych okazało się, że istnieją zbyt duże rozbieżności między dokumentacją techniczną a przedmiarami robót i wyjaśnieniami do specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Tym samym odwołujący nie ma interesu w uzyskaniu tego zamówienia publicznego i nie jest podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania. Odwołujący musi bowiem dowieść, iż posiada obiektywną, tj. wynikającą z rzeczywistej utraty możliwości uzyskania zamówienia potrzebę uzyskania określonego rozstrzygnięcia. W niniejszej sprawie można rozważyć sytuację jedynie hipotetyczną, w której zamawiający korygując swoje błędy poczynione w odniesieniu do oferty odwołującego musiałby unieważnić czynność unieważnienia postępowania, następnie powtórzyć czynność oceny merytorycznej dokumentów i oświadczeń potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu oraz wyboru ofert spełniających warunki specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Taka sytuacja jednakże nie wywoływałaby oczekiwanego skutku po stronie odwołującego, gdyż oferta wykonawcy Skanska S.A została zbadana pod względem przyjętych w specyfikacji wymagań i kryteriów i jako taka została przed czynnością unieważnienia postępowania wybrana jako oferta najkorzystniejsza, natomiast oferta odwołującego została sklasyfikowana na niższej pozycji. Zatem w okolicznościach przedmiotowej sprawy sytuacja odwołującego w żadnym razie nie ulega zmianie. Odwołujący podważa jedynie zasadność czynności zamawiającego polegającej na unieważnieniu postępowania nie podważając przy tym prawidłowości decyzji zamawiającego co do wyboru oferty najkorzystniejszej.

Zamawiający uznał, że postępowanie jest obarczone niemożliwą do usunięcia wadą, gdyż w załączonej do specyfikacji istotnych warunków zamówienia dokumentacji projektowej, STWiOR oraz przedmiarach występują rozbieżności. Zamawiający opracował specyfikację istotnych warunków zamówienia w sposób na ryle nieprecyzyjny, że wykonawcy złożyli oferty zgodne ze specyfikacją, jednak nieporównywalne.

Stwierdzenie nieporównywalności ofert zgodnych ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia jest przyczyną unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 146 ust. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych. Wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy jest obiektywna niemożność dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej. Pomędzy przedmiotem zamówienia, przedmiotem oferty i przedmiotem umowy musi istnieć znak równości, którego w niniejszym postępowaniu nie było oraz którego brak wpłynął na niemożność porównania ofert, pomimo iż zostały złożone zgodnie z postanowieniami specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Obowiązkiem zamawiającego jest prawidłowe sporządzenie specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w tym opisu przedmiotu zamówienia jako elementu znaczącego i warunkującego złożenie prawidłowej oferty przez zainteresowanych wykonawców. Konieczność wyboru oferty najkorzystniejszej cenowo, odpowiadającej wymogom specyfikacji istotnych warunków zamówienia, ale nie odpowiadającej potrzebom zamawiającego z uwagi na wadliwy opis przedmiotu zamówienia niewątpliwie można uznać za wadę postępowania mającą wpływ na jego wynik. Przesłanka unieważnienia postępowania określona w dyspozycji przepisu art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych składa się z koniunkcji trzech okoliczności: musi wystąpić naruszenie przepisów ustawy regulujących udzielanie zamówienia (wada postępowania), wada ta ma skutkować niemożliwością zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego i wada ta musi być niemożliwa do usunięcia. W niniejszym postępowaniu zaistniały wszystkie wyżej wymienione przesłanki, których zaistnienie obliuguje zamawiającego do unieważnienia postępowania: wada postępowania – opis przedmiotu zamówienia został sporządzony z naruszeniem dyspozycji art. 29 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, wada ta uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego ze względu na niemożność dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej, pomimo że oferty zostały złożone zgodnie postanowieniami specyfikacji istotnych warunków zamówienia; wada ta jest niemożliwa do usunięcia, gdyż zaistniała wada została ujawniona przez zamawiającego dopiero po otwarciu ofert, więc naprawienie wadliwie podjętej czynności stało się niemożliwe. Pozostawienie dokonanego wyboru najkorzystniejszej oferty nie spełniającej wymogu specyfikacji istotnych warunków zamówienia nie pozwoliłoby zawrzeć ważnej umowy.

Przystąpienie po stronie odwołującego zgłosił wykonawca Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EBUD – Przemysłówka Sp. z o.o.

W oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie dokumentacji postępowania oraz złożonych oświadczeń Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Izba stwierdziła, że nie zachodzi żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania opisanych w art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, a odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania.

Wbrew bowiem twierdzeniu zamawiającego nie tylko nie dokonał on „prawomocnego” wyboru oferty najkorzystniejszej – oferty złożonej przez Skanska S.A., ale nie dokonał on żadnego wyboru oferty, gdyż czynność wyboru oferty najkorzystniejszej i odrzucenia ofert dwóch wykonawców z 25 marca unieważnił on 28 marca („anulował wynik postępowania”). Tym samym odwołujący ani żaden z odrzuconych wykonawców nawet nie mieli odpowiedniego czasu na złożenie odwołania przed unieważnieniem czynności, a po jej unieważnieniu składanie odwołania na tę czynność było bezcelowe. Zatem przed unieważnieniem postępowania stan postępowania przedstawiał się tak, że zamawiający posiadał cztery nieocenione oferty. Przy tym jednocześnie należy zwrócić uwagę, że gdyby zamawiający po powtórным zbadaniu ofert postanowił utrzymać swoją decyzję o odrzuceniu dwóch ofert, oferta odwołującego byłaby druga w rankingu. Odwołujący (jak i sam zamawiający przy powtórным badaniu) mógłby też zakwestionować poprawność zarówno oferty wcześniej wybranej, jak i ofert innych wykonawców. Tym samym należy uznać, że odwołujący nie utracił realnych szans wyboru jego oferty jako najkorzystniejszej. Podobnie interesu w popieraniu stanowiska odwołującego nie utracił przystępujący, którego oferta wciąż jest ofertą nieodrzuconą,

Podczas rozprawy zamawiający wskazał, że rzeczywistą przyczyną unieważnienia postępowania był fakt, iż we wskazanych pozycjach przedmiaru (wymienionych w piśmie procesowym) w opisie pozycji podał on informację „krotność= wskazanie tej krotności”, co, według zasad sporządzania opisów, nie powinno mieć miejsca w tych pozycjach, lecz powinno być opisane jako liczba sztuk. I tak np. w poz. 25. przedmiaru zamawiający wskazał: „Stopy fundamentowe trapezowe żelbetowe, o objętości ponad 2,5 m³ – z zastosowaniem pompy do betonu. Krotność=26. 0,34*2,1*1,05”; 0,75 m³.” Tymczasem powinno być krotność=1, 26 sztuk o objętości 0,75 m³.

Zamawiający stwierdził, że ten błąd nie miałby znaczenia przy wynagrodzeniu ryczałtowym, jednak ze względu na to, że wynagrodzenie jest kosztorysowe, zamawiający może być zmuszony do zapłaty ceny pozycji pomnożonej 26 razy.

Podobnie sytuacja przedstawia się we wszystkich wskazanych przez zamawiającego pozycjach. Natomiast w poz. 129. „Wzmocnienia konstrukcji stalowych – stal. 100” w przedmiarze i ofertach figuruje ilość 100 ton, choć powinno być 1000 ton.

Po zapoznaniu się z powyższą argumentacją zamawiającego Izba stwierdziła, że zamawiający nie przedstawił wystarczających podstaw do unieważnienia postępowania oraz nie wykazał, że postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Zamawiający przywołał jedynie na powyżej opisane, istotne jego zdaniem błędy w przedmiarze. Jednak według Izby zamawiający przypisuje im zbyt wielkie znaczenie.

Na wstępie należy bowiem zwrócić uwagę, że na opis przedmiotu zamówienia i specyfikację istotnych warunków zamówienia składa się nie tylko sam przedmiar, ale przede wszystkim dokumentacja projektowa, do której odnosić się muszą i przedmiary, i oferty (kosztorysy ofertowe). Same zaś kosztorysy ofertowe – będące przecież oświadczeniami woli, tak jak i inne oświadczenia woli podlegają interpretacji – w tym wypadku przez pryzmat dokumentacji projektowej oraz zasad logiki.

Tak więc, skoro do prawidłowego wykonania robót budowlanych dokumentacja projektowa przewiduje np. wykonanie 26 sztuk stóp fundamentowych trapezowych żelbetowych o objętości $0,75\text{ m}^3$, ani przedmiaru, ani kosztorysu ofertowego nie można interpretować tak, że zamawiający zamówił, a wykonawca zaoferował jedną stopę fundamentową 26 razy większą, tj. o objętości $19,5\text{ m}^3$ lub wręcz wykona 26 stóp mających $19,5\text{ m}^3$, a następnie będzie mu przysługiwało wynagrodzenie wskazane w danej pozycji powiększone 26 razy.

Tym samym, skoro poz. 25. przedmiaru odnosi się do konieczności wykonania 26 stóp fundamentowych trapezowych żelbetowych, to krotność=26 oznacza wykonanie 26 sztuk tych stóp.

To, czy takie opisanie pozycji jest ściśle zgodne z przyjętymi zasadami sporządzania przedmiarów czy kosztorysów (które zresztą nie są w żaden sposób „oficjalne”, lecz co najwyżej zwyczajowe), nie ma znaczenia praktycznego – nie ma przeszkód, by zamawiający lub wykonawca w taki sposób opis pozycji i wyliczenia sporządził, a cena „jednostkowa” pozycji obejmowała całe zadanie z tej pozycji, czyli wykonanie 26 stóp fundamentowych.

Izba nie ma też wątpliwości, że w taki sposób opis pozycji oraz wyliczenia potraktowali wykonawcy, tj. nie podali ceny za jedną stopę fundamentową 26 razy większą (co byłoby niezgodne z projektem) ani za jedną stopę fundamentową o objętości $0,75\text{ m}^3$ (przeczy temu wysoka wartość tej pozycji, np. Skanska S.A. 19.032 zł), lecz za wykonanie 26 stóp fundamentowych i w żadnym razie nie będzie im przysługiwało wynagrodzenie 26 razy wyższe niż wskazane.

Odnosi się to do wszystkich pozycji, w których ma miejsce taka sytuacja.

Z tego też powodu unieważnienie postępowania było co najmniej przedwczesne – zamawiający mógł poprosić wykonawców o wyjaśnienie tej kwestii w oparciu o art. 87 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i dopiero jeśli potwierdziłoby się, że wykonawcy dokonali obliczeń

niezgodnie z dokumentacją projektową (co jest raczej nieprawdopodobne) i musiałyby on rzeczywiście ponieść koszty w wysokości znacznie przekraczającej wartość robót, mógłby oferty odrzucić czy postępowanie unieważnić.

Tym samym zamawiający powinien zwrócić się do wykonawców z zapytaniem typu: „Czy w poz. 25. kosztorysu ofertowego wycenione zostało 26 sztuk stóp fundamentowych o objętości 0,75 m³ każda, a wartość pozycji w wysokości 19.032 zł jest ceną za wykonanie 26 sztuk stóp, tj. cena wykonania jednej stopy fundamentowej wynosi 732 zł?” (Podobne zapytania do poszczególnych pozycji i do wszystkich wykonawców). Odpowiedzi potwierdzające załączone do umowy stanowiłyby podstawę do dokonania stosownych rozliczeń, tj. zapłaty za jedną stopę fundamentową 732 zł, a nie 19.032 zł (itd. w pozostałych pozycjach).

W odniesieniu do poz. 129. zamawiający nie wskazał konkretnie, czy w wyjaśnieniach do specyfikacji istotnych warunków zamówienia nakazał wykonawcom ująć 1000 ton stali (w przedmiarach podano 100 ton) ani nie był w stanie przedstawić stosownego dokumentu z dokumentacji postępowania w tym zakresie. Jednak również ta pozycja nie stanowi błędu, którego nie można zniwelować w trakcie czy to badania ofert, czy rozliczeń.

Jeśli bowiem rzeczywiście zamawiający w wyjaśnieniach treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia dokonał modyfikacji poz. 129. przedmiaru ze 100 ton na 1000 ton stali, a wykonawcy tej modyfikacji nie ujęli w kosztorysach, zamawiający może ten błąd poprawić na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, tj. jako nieistotną niezgodność treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Wartość tej pozycji jest znikoma w porównaniu z ceną całkowitą oferty.

Jeśli zaś zamawiający przed upływem terminu składania ofert takiej modyfikacji do przedmiaru nie wprowadził, lecz konieczność użycia 1000 ton stali wynika z dokumentacji projektowej, to zamawiający również może poprawić kosztorysy na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż wciąż jest to niezgodność ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia, której dokumentacja projektowa jest istotną częścią. Błąd ten może być też usunięty w momencie dokonywania rozliczeń pomiędzy wykonawcą a zamawiającym, gdyż ilość stali będzie rozliczana obmiarowo, w zależności od zużytej ilości.

Tym samym nie są to błędy, które można uznać za nieusuwalne.

W związku z powyższym Izba nie stwierdziła przesłanek do unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Potwierdził się także zarzut braku wskazania faktycznego uzasadnienia unieważnienia postępowania. Stwierdzenie, iż „po weryfikacji kosztorysów ofertowych okazało się, że istnieją zbyt duże rozbieżności między dokumentacją techniczną a przedmiarami robót i wyjaśnieniami do specyfikacji istotnych warunków zamówienia” jest co najwyżej wstępem do

takiego uzasadnienia, po którym powinny nastąpić informacje, jakie to konkretne rozbieżności stwierdził zamawiający i dlaczego przypisał im tak daleko idący skutek jak unieważnienie postępowania.

W związku z powyższym Izba orzekła jak w sentencji odwołanie uwzględniając.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 2, § 3 i § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: